

akkers verdelen. Tussen de beide erven zal ongeveer ter plaatse van de doorgang in de omtuining van het zuidelijke erf over de kreek een brug hebben gelegen.

Merkwaardig is een zware ronde paal, die op ongeveer 2 meter afstand buiten de noordwesthoek van de omtuining van het zuidelijke erf diep is ingegraven, waartegen door middel van een lichtere paal een runderschedel ligt vastgeklemd. De vraag dringt zich op of wij hierin een bouwoffer uit de 9de eeuw in het reeds gekerstende karolingische gebied mogen zien.

Zoals reeds eerder is vermeld, bestaat het aardewerk voor een belangrijk deel uit geïmporteerd materiaal uit het Rijngebied: lichtkleurige reliëfband-amforen, Badorfaardewerk met radstem-pel versiering en kookpotten met lensvormige bodems. Een kogelpotscherf moet hier met name worden genoemd, nl. een rand-scherf, die verschaald is met schelpgruis, een type wat tot nu toe niet in het Maasmondgebied is aangetroffen. Deze komen wel noordelijker voor, o.a. in de omgeving van Den Helder, waar zij in één milieu met reliëfband-amforen zijn aangetroffen.

Na ongeveer een eeuw wordt het zuidelijke erf uitgebreid over een breedte van 4,50 meter naar het oosten en het eerste huis vervangen door een nieuw, dat nu echter niet vrij op het erf staat, maar met zijn oostwand is opgenomen in de oostelijke omtuining (fig. 6). Dit huis is eveneens tweeschepig; de nok is noord-zuid gericht en wordt over een lengte van 8,50 meter gedragen door elf zware, ronde palen, die nu niet op sloffen rusten, maar voorzien zijn van lange, aangehakte punten. De oostelijke beuk is 3,50 meter breed, de wand bestaat uit vlechtwerk, de ruimte lijkt niet te zijn onderverdeeld, waardoor één vertrek wordt gevormd van 3,50 × 8,50 meter. De westelijke beuk is smaller, gemiddeld 2,00 meter, de palen van de westwand zijn zwaarder dan die van de oostwand en deze eerste moet dan ook bijna tweemaal zo hoog als de tweede zijn geweest, in het midden is deze palenrij over een lengte van 4 meter onderbroken. In het midden van het kwadrant van het zuidelijk deel van de westbeuk bevindt zich een zware paal, waardoor de indruk gewekt wordt dat we hier te doen hebben met een trapconstructie in hout, zoals wij deze o.a. in Frankrijk in steen kennen sedert de 11de eeuw. Deze trap kan toegang gegeven hebben tot een insteek op halve hoogte van de westbeuk en mogelijk door het dakvlak gegaan zijn als een bescheiden houten torentje. De ver-